

“ప్రపంచమంతా నా కళ్ళకు ఆరవేసిన సిల్కు-చీరణా కనిపిస్తుంది!”

అని.

ఇంతగా తన హృదయంవిప్పి నాతో చెప్పగలిగిన ఆ మిత్రుణ్ణి నేను ఈ రోజువరకూ అభినందించి, మెచ్చుకుంటాను. ఎందుకంటారా? తప్పనిసరియైన నిజాన్ని చెప్పడానికి అతడు సందేహించలేదు గనక!

* * *

కొందరు మగవాళ్లు తమ ఆడవాళ్ళమీద తమకు గల ప్రేమాతిశయాలన్నిటినీ కొత్తచీరల రూపంతో ప్రదర్శిస్తుంటారు. ఈ కొత్తచీరలుచూసి తమ భార్యలు తమను మెచ్చుకోవాలనీ కాదు-తమ ఘనత వారికి చూబెడదామనీ కాదు - తమ కంటి కిందపైన చీరలో తమ ఆడవాళ్ళనుచూస్తే వచ్చే ఆనందాన్ని, పారవశ్యాన్ని పొందుదామని! అందమైన చీరల్ని నిషేధించి ఆడవాళ్ల నందర్నీ అలుకుగుడ్డలతో అలంకరించండి - ఆ మర్నాటినుంచీ విడాకులకోర్టులు అమలులోకి రాకపోతే చెవి తెగ్గోసుకుంటాను!

పు నా ది రా ళ్లు

“నీకు నెలకు పదహారువేలాస్తే సరిపోతుందా?”
 ‘పదహారువేలా? ఏమిటవి—రాళ్లా రప్పలా?’
 ‘రూపాయలు! పదహారువేల రూపాయలు—’
 ‘ఒక నెలకా?’
 ‘అవును-నెలకు పదహారువేల రూపాయలు-సరిపోతుందా?’
 ‘అలోచించి చూడాలి-సరిపోతుందో లేదో-ఈ కరువు రోజుల్లో—’
 ‘అలోచించిచూడు. రేపు చెబుతావా?’
 ‘ఈ గాత్రీ అలోచిస్తా-పదహారువేలేనా, పైగా డియర్ నెస్ అలవెన్సుకూడా ఏమైనా...?’
 ‘అది నేను అలోచించాల్సిన విషయం-కొంచం టైమిస్తే అలోచించి చెబుతా—’

'అలో చించు-డియర్ నెస్ అలవెన్సు ఎలాగైనా వుండాల్సిందే-వెధవ పదహారువేలు ఏ మూలకి? ఈ మధ్య గవర్నరు కూడా పుచ్చుకుంటున్నారు అనేక అలవెన్సులు-'

'ఇచ్చేది ప్రభుత్వమైతే ఎంతైనా యిస్తుంది. పుచ్చుకునేవారు ఎంతైనా పుచ్చుకోవచ్చు-నేనెంత నా బ్రతుకెంత-మొత్తం నా అంచనా ప్రకారం నెలకు ఆదాయమెంత వస్తుందో తెలుసునా?'

'తేలీదు!'

'నలభైవేలు మాత్రమే!-అందులో పదహారువేలు నీకు యివ్వదలిచాను. నేను మేనేజింగు డైరెక్టర్ను గనక మిగతా ఇరవై నాలుగువేలూ నాకూ. ఏం, న్యాయంగాలేదూ? నీకు డియర్ నెస్ అలవెన్సు యివ్వాలంటే నా ఇరవై నాలుగువేలలోంచే ఇవ్వాలి-అలో చిస్తానే-'

'సరే-ఏదో ఒక రెండుమూడు వేలైతే చాల్లే, జీతం పదహారువేలూ గాక-'

అలో చిస్తానన్నాగా? ఎంత వీలైతే అంతా యిస్తా. ఎంతో ఇప్పుడు చెప్పలేను. 'ఇంతా' అని నువ్వు ఆశపెట్టుకోవద్దు-జీతంమట్టుకు పదహారువేలు నిశ్చయం-'

'నిశ్చయం!'

'నువ్వు వప్పుకున్నట్టేనా?'

'ఓ!'

'ఇష్టంలేకపోతే ఇప్పుడే చెప్పేయ్యి-అంత్య నిష్ఠూర్యంకన్న...'

'ఇష్టమే!'

'సరే అయితే ఈ విషయం తేలిపోయింది-అబ్బ! వ్యాపారంలో దిగడమంటే మాటలా? ఒక్కొక్క విషయం తెనుల్చుకు వచ్చేసరికి తాతలు దిగివస్తారు-'

'దిగివస్తారు!'

'సరే ఇంక తరువాయి కార్యక్రమం-నువ్వు ఎడిటరువీ-నేను-'

'మేనేజింగు డైరెక్టరువి!'

'ఈ వ్యాపారానికి మూలం నేను గనక, పెట్టుబడిదారును నేను గనక నేను మేనేజింగు డైరెక్టరుని—'

'ఎడిటింగ్ వ్యవహారాలు చూసేది నేను గనక నేను ఎడిటరునా?'

'అవును! నీకు జీతం పడవారువేలు—'

'అలవెన్సుమాట తరవాత ఆలోచిద్దువు గానిలే—'

'నాకు కారుందని నీవు నిరుత్సాహపడకు-నీకూ ఒకటి కొనిస్తారే—'

'థ్యాంక్స్'

'నేనో లేడి టైపిస్టుని వేసుకుంటా—'

'ఉ—'

'నువ్వు నిరుత్సాహపడబోకు-నీకూ ఒక లేడి టైపిస్టును...'

'థ్యాంక్స్'

'మన ఆఫీసు ఎక్కడవుంటే బాగుంటుంది—'

'మాంటుగోడ్డులో అయితే బాగుంటుందేమో?'

'బాగుండొచ్చు!'

'సరే! అక్కడికది స్థిరపడ్డది-మరి ఇతరవిషయాలు—'

'ఎలాటివి?'

'పెట్టుబడి...!...'

'పెట్టుబడి లేదా?'

'లేకపోవడం మేమిటి నీమొహం? నెలకు నలభైవేలు లాభంవచ్చే

వ్యాపారానికి పెట్టుబడి లేకపోవడం మేమిటి?'

'మరి ఇతర విషయాలంటే?'

'వాటినిగురించే ఇంక మనం ఆలోచించాల్సింది—'

'ఆలోచించేద్దాం-పట్టు'

'ముందు మనం 'హిందూ'లో ఒక ప్రకటన చెయ్యాలి—'

'ఏమని?'

'ఇలాగ ఒకపత్రిక పెడుతున్నామనీ, ఏజంట్లు మనలో ఉత్తర

ప్రత్యుత్తరాలు జరపమనీ—'

'ఏజంట్లెందుకు-పేపరు అమ్మడానికా?'

'అవును-ఈరోజుల్లో ఏజెంట్లు లేనిదే పేపర్లూ ఖర్చవడం? వారికి నూటికి ఇరవైయైదు చొప్పున కమిషన్ యిస్తాం-'

'బాగుంది ఏర్పాటు-'

'ఏజెంట్లు ముందుగా మనదగ్గర కొంతడబ్బు ధరావతు కడతారు-'

'బాగుంది.'

'ఇదిగాక అడ్వర్టయిజ్మెంట్లు కోసం మనం 'హిందూ'లో ప్రకటన చేయాలి-'

'తప్పకుండా!'

'ఎడ్వర్టయిజ్మెంట్లమీద ఎంత ఆదాయం వస్తుందో తెలుసునా?'

'తెలీదు-'

'తెలుసుకో-మనకు నెలకు రాబోయే నలభైవేలలోనూ ముప్పయ్యైది మిదివేలు ఎడ్వర్టయిజ్మెంట్లమీదవచ్చే ఆదాయమే'

'అలాగనా?'

'అవును! సరే, యిదికూడా తేలిపోయినట్టే. పోతే మిగిలిందల్లా- రేపు మనం ప్రకటనరాసి 'హిందూ'కు పంపించడం'

'తప్పకుండా పంపిద్దాం.'

'ముందుగా 'ధరావతు కట్టగలిగిన ఏజెంట్లుకావాలి' అని ప్రకటన చేద్దాం-'

'చేద్దాం-'

'అలాచేస్తే కొన్నాళ్ళపాటు మనకు రోజూ ఏజెంట్లదగ్గర్నుంచి, మనియార్డరు వస్తూంటాయి-'

'మన పేపరుకు ఈ ధరావతులే పెట్టుబడి అన్నమాట-'

'ఛ! మనకేం లోటోయి-నెలకు నలభైవేల అర్జన కళ్ళమాడ బోతున్నాం-'

'కళ్ళు జిగేలునుంటున్నాయి!'

'నాకు ఇరవై నాలుగువేలూ, నీకు పదహారువేలూ-'

‘డియర్ నేన్ ఆలవెన్సు మాట తరవాత ఆలోచిస్తావుగా-?’

‘ఓ! సరే గాని, రేపు మనం ఏజంటు కావాలని ‘హిందూ’లో వేయబోయే అడ్వర్టైజ్మెంట్లకు చార్జి ఎంతవుతుందో తెలుసునా?’

‘తెలీదు!’

‘ఎనిమిది రూపాయలకంటే అవదు-’

‘ఇంతేనా?’

‘ఇంతే!’

‘అయితే రేపే రాసి పంపించేద్దాం?’

‘సరే కాని ఇలా చూడూ, ఈ నెలాఖర్న నీకు నేను ఇవ్వబోయే పదహారువేలతో బాటూ కలిపి యిచ్చేస్తాను గాని, ఎనిమిది రూపాయలకంటే ఇట్టా ఇవ్వు-’

‘.....?’

అందాలవేట

అందచందాలు పుట్టకతో రావాలిగాని కొనుక్కుంటేనూ, అంటిం చుకుంటేనూ వస్తాయా అంటూంటారు పెద్దవాళ్లు. ఇందులోని సత్యాన్ని యేనాడో కాదంది మన ప్రపంచం-

అందంగా కనుపించ దలచుకున్నవాళ్లకి అందచందా లఖ్కురేదు. పుట్టకతోనే వెన్నెల తీగలకుమల్లే ప్రకాశించ నక్కరేదు.

అందమంటే నలుగురిలోనూ రాణింపు - క్రాస్త నిగనిగ - కొంచం తిగుకూ, బెగుకూ. పుట్టకతో వచ్చేది శరీరమూ, అవయవాలున్నూ. అందంకాదు. అందమనేది ఆ శరీరంమీదా, అవయవాలమీదా కాల క్రమేణా తీర్చి, దిద్దుకుంటూండాల్సిన తీరువు.

అందమైన అమ్మలక్కలు పుట్టరు-పుట్టిన పిమ్మట రత్నాలకు మల్లే సానపెట్ట బడతారు. ఇదీ అందాల తీరు.

మీరు అందంగా పుట్టలేదనీ, మీ మూతి కోతిమూతిలా వుంటుందనీ, మీరూపం దుమ్ములగొండిని పోలివుంటుందనీ మీరు చిన్నబుచ్చుకో నక్కరేదు.